

[Arbejdsministeren]

arbejdsmarkedspolitik handlingsprogram, der vil indeholde en lang række konkrete aktioner. Nogle af dem vil vi kunne gå i gang med administrativt, og det vil vi gøre. Andre af dem vil kræve lovændringer, og de lovændringer vil vi så forelægge for Folketinget. Det er i forbindelse med de lovændringer, jeg har en fornemmelse af, at der bliver samlet nogle meget brede og fornuftige flertal her i Folketinget, og det tror jeg Folketinget er tjent med sker.

Over for fru Lilli Gyldenkilde har jeg kommenteret spørgsmålet om arbejdstiden, men jeg vil godt sige til fru Lilli Gyldenkilde og dermed også til fru Jytte Andersen, at nu har vi afleveret en handlingsplan med diverse bilag, vi har haft en lang række drøftelser om kvindernes arbejdsløshed, og vi fremhæver specielt i redegørelsen her, at en af de grupper, der skal gøres en særlig indsats for, er kvinderne. Nu synes jeg ikke, at fru Lilli Gyldenkilde og fru Jytte Andersen skal blive så forgabt i, at man kun kan gøre noget for kvinderne, hvis man gør det som en særlig indsats. Det ligger jo faktisk sådan, at hele redegørelsen, hele udbygningen af AF-systemet, hele udbygningen af arbejdsmarkedsuddannelserne i høj, høj grad drejer sig om at gøre en indsats for kvinderne. Kvinder er som bekendt også mennesker, og jeg taler intet sted i resten af redegørelsen om, at det kun er mænd, vi skal gøre noget for. Vi skal gøre noget for mennesket, vi skal gøre noget for individet, og det er faktisk det, vi taler om i hele redegørelsen, så jeg er ked af, at fru Lilli Gyldenkilde og fru Jytte Andersen læser det, som om det, der skal gøres for mennesker, ikke skal gøres for kvinder. I skal have en lidt bredere opfattelse af begreberne og så være klar over, at det, vi skriver om, i virkeligheden er både mænd og kvinder.

Fru Lilli Gyldenkilde mener, at redegørelsen er lavet for tidligt i forhold til de grupper, som har behov for en særlig hjælp. Det mener jeg ikke; jeg mener, den er lavet på et passende tidspunkt. Bl.a. kunne vi med udgangspunkt i redegørelsen lave det forlig, som vi lavede i sidste uge, og som, hvad angår intentionerne, svarer ganske godt til nogle af de ting, der står i redegørelsen.

Jeg vil da også gerne oplyse, at det arbejde, som socialministeren og jeg tidligere har orienteret arbejdsmarkedsudvalget om at vi

sammen med undervisningsministeren og finansministeren har sat i gang med henblik på at hjælpe den allersvageste gruppe, nemlig de yngre, der er kommet helt ud af arbejdsmarkedet og er på bistandshjælp, nu er så langt, at der foreligger en rapport, som vi forhåbentlig allerede i eftermiddag i et møde mellem de involverede ministre kan tage politisk stilling til, sådan at vi fra regeringens side kan gå i aktion med henblik på at hjælpe de lidt ældre unge, som er røget på bistandshjælp, tilbage på arbejdsmarkedet i en arbejdsituation. Vi er altså også kommet videre på det område.

Nu lyser min røde lampe, så jeg kan ikke nå at få svaret flere. Men jeg vil godt slutte med det positive og minde om den betænkning til lovforslag nr. L 47, som vi har afleveret i sidste uge, og hvori der står: »Udvalget finder, at der med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag er skabt et godt fundament for at fortsætte den beskæftigelsesfremmende indsats over for unge. Samtidig er der givet mulighed for at udvide indsatsen til andre særlig udsatte grupper. Man er enig om, at der i løbet af foråret 1987 skal tages en nærmere drøftelse om, hvordan indsatsen skal se ud i årene fremover.«

Den enighed tror jeg er politisk vigtig, og jeg oplever, at der bag de stærke ord i virkeligheden også vil være enighed om at gennemføre tankerne i den redegørelse, der er givet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Ministeren startede så blidt og sødt og var næsten ved at overbevise os om, at vi alle sammen var så enige om alting. Så skruede ministeren bissen lidt på og skældte især hr. Kaj Poulsen ud, hvorefter det i et let truende tonefald blev sagt, at vi jo nok skulle blive samarbejdsvillige.

Jeg vil sige til ministeren, at VS vil være meget, meget samarbejdsvillig, hvis det, der er blevet skabt det meget brede flertal om, fortsætter på den måde, det er startet, nemlig sådan, at oppositionen er kommet med forslag, Socialdemokratiet med L 47 om beskæftigelsesforanstaltninger for unge og SF med forslaget om ligestillingskonsulenter, og i begge tilfælde er der blevet et meget, meget bredt forlig. Den måde at arbejde på synes